

Krona skupnega dela

Člani športnega društva Zarja so na svoj dom lahko upravičeno ponosni — Začeli so balinarji, ti so še zdaj najbolj aktivni

Vsak dan se ob domu športnega društva Zarja, na severni strani Linhartove ceste v Savskem naselju, zbere precej članov tega društva, ki dokončujejo še zadnja dela okoli stavbe, ki so jo zgradili sami, z lastnimi sredstvi in na katero so lahko upravičeno ponosni. Ob domu so tri igrišča za balinanje, na katerih pa se sedaj kroglo še nekaj časa ne vrtijo več. Prav vsi balinarji marljivo pripravljajo vse potrebno, da bo nad temi igrišči čimprej streha, ki bo športnikom omogočila igranje tudi ob slabem vremenu.

Sicer pa pogledimo zgodovino društva, ki nam jo je orisal sedanj predstnik in ustanovitelj, Silvo Gombac:

»Za balinanje sem se navdušil pri klubu Kamen, kjer sem sodeloval dolgo vrsto let. Ko pa je prišlo do manjših naspotij in se je pokazala potreba po še enem balinarskem klubu za Bežigradom, sem med blok v Savskem naselju osnoval leta 1954 prvo igrišče in tako je nastal balinarski klub Zarja. S prvimi tekmovanji smo začeli že naslednje leto in postajali smo vse bolj

uspešni. Prvemu igrišču sta se pridružili še dve in potem smo se preimenovali v športno društvo Zarja, ki danes združuje okrog 140 članov, v glavnem mladine. Zanimanje za balinanje je bilo v naselju stalno veliko in zato je tudi razumljivo, da smo na številnih tekmovanjih dosegali lepe uspehe in da so iz naših vrst izšli tudi republiški in državni prvaki. V prvih letih po ustanovitvi so se uspehi neprestano večali, ko pa smo pred desetimi leti začeli graditi dom, je prišlo do manjše stagnacije. Kljub temu pa so naši mladinci 1964. leta osvojili naslov državnega prvaka. Udeležujemo pa se tudi mednarodnih turnirjev, predvsem z našimi učitelji, Italijani, pri katerih smo že večkrat gostovali. Seveda pa smo tudi sami pridelali nekaj mednarodnih srečanj, vsako leto pa tudi organiziramo Bassinov memorial.

Za gradnjo doma smo se odločili zato, ker je balinanje precej nedanarjen šport in mladino manj pritegne kot na primer košarka, nogomet, namizni tenis in drugi. Zdaj, ko je dom že skoraj dokončan, pa bomo lahko or-

ganizirali turnirje v namiznem tenisu, šahu, mladinci pa bodo lahko tekmovali tudi v streljanju z zračno puško. Sprva bodo vse te panoge zgolj rekreacijske značaja, potem pa se bomo počasi vključili v redna mestna in republiška tekmovanja. Blizu doma pa bomo zgradili tudi asfaltno igrišče za košarko, rokolet, odbojko in mali nogomet, ki ga bomo pozimi polili z vodo in spremenili v naravno drsališče; vsi mladi ga bodo z rado voljstvom pozdravili.

Seveda pa ob vsem tem ne pozabljamo na balinanje, iz katerega je društvo pravzaprav izšlo. Trem pokritim igriščem se bo kmalu pridružil še četrto, ki bo namenjeno predvsem rekreaciji. Sicer pa se nam obeta še spomniti cela vrsta tekmovanj. Starejši člani tekmujejo v prvi republiški ligi in imajo precej možnosti za uvrstitev v republiški finale, mladinci pa so v okviru društva ustanovili svojo sekcijo, imenovano Mavrica in tudi oni precej uspešno nastopajo v drugi ligi.

Prav presenetljivo je zanimanje ljudi za šport. Zato tudi ni

mamo problemov s članstvom, prijetno pa je nastopati, če tekmovalce spodbuja precej gledalcev.

Za balinanje je znano, da se veliko laže obdrži ob gostiščih, kjer dobijo klubi nekaj sredstev. Člani kluba smo se stalno zavzemali za to, da bi balinanje spravili čim dlje od gostiln, vendar pa smo kljub temu v domu odprli tudi manjši bife, ki pa ga obiskujejo v glavnem le člani kluba. Tudi tako namreč dobimo nekaj sredstev, ki so v tem času za nas zelo pomembna. Še enkrat pa bi rad poudaril, da je pri gradnji doma poleg starejših zelo nesebično in veliko pomagala prav mladina.

Športno društvo Zarja torej prerašča iz majhnega kluba balinarjev v močan športni kolektiv, v katerem želijo na podlagi množičnosti in rekreacije najti tudi pogoje za tekmovalne nastope.

S. DROLJC

Peterica izbranih

V reprezentanci I. B slovenske košarkarske lige je igralo 5 Ježičanov

V predtekni prvenstvenega srečanja zvezne košarkarske lige med Olimpijo in Zadrom, ki je bilo v začetku decembra v Hali Tivoli, so se pomerili košarkarji slovenskih klubov, ki nastopajo v I. A in I. B slovenski košarkarski ligi. Nastopili so le igralci, ki so mlajši kot 20 let.

Ceprav ti košarkarji trenutno niso v formi, ker so s treningi za prihodnjo sezono šele začeli, je bila tekma lepa in zanimiva, rezultat pa je bil ves čas tesen. Zmagala je ekipa I. B lige.

Za Bežigrajčane, posebno še za Ježičane, je bilo srečanje še bolj pomembno, ker je v zmagovalni ekipi nastopilo kar pet košarkarjev TVD Partizana Bežigrad. To so bili: Radko Jakopič, Mitja Resman, Brane Oven, Tone Pezdin in Mirko Rožič. Trener zmagovalne ekipe je bil Janez Drvarič, ki je za naš časopis povedal:

»Iz ekipe Ježica je bilo na priprave poklicanih kar pet igralcev, ker je članska ekipa Ježice v povprečju najmlajša v I. B slovenski košarkarski ligi. Poleg tega pa so vsi po kvaliteti prišli v izbrano dvanajsterico. Na tekmi so pokazali, da so uigrana peterica in v odločilnih trenutkih tekme so z agresivno igro v obrambi in hitrimi protinapadi veliko pripomogli k zmagi. Pozitivno je tudi, da so to igralci, ki se hitro prilagodijo, saj so se dobro ujeli z ostalimi igralci iz selekcije.

Ob koncu razgovora je trener Drvarič še povedal, da so ježiški košarkarji perspektivni in se jim pozna, da trenirajo natančno. Prepričan je, da se bo Ježica vrnila v I. A slovensko košarkarsko ligo, kjer so pred leti že bili; seveda le pod pogojem, da bodo fantje še naprej prizadevno trenirali.

V. O.

ŠOLARJI FRANCETA BEVKA NAJUSPEŠNEJŠI

Na občinskem prvenstvu so sodelovali pionirji in pionirke s šestih šol

Na prvenstvu občine Bežigrad v namiznem tenisu za osnovne šole so sodelovale ekipe osnovnih šol dr. Vita Kraigherja, D. Kumer, M. Pečarja, B. Kidriča, M. Jarc in F. Bevka.

V ekipnem tekmovanju je imela pri pionirkah največ uspeha OS F. Bevka, ki je s svojima ekipama zasedla prvo in drugo mesto v vseh treh starostnih kategorijah. Pri pionirjih je v ekipnem tekmovanju zmagala OS dr. Vita Kraigherja v vseh treh kategorijah, OS F. Bevka pa je zasedla vsa druga mesta.

V tekmovanju posameznikov so pionirke in pionirji OS F. Bevka osvojili pet prvih mest od šestih možnih, poleg tega pa zasedli še tri druga in pet tretjih mest.

Vrstni red pionirke — ekipno 3-4 razred: 1. F. Bevka I, 2. F. Bevka II, 3-6 razred: 1. F. Bevka I, 2. F. Bevka II, 3. B. Kidrič, 7-8 razred: 1. F. Bevka I, 2. F. Bevka II, 3. B. Kidrič, 4. D. Kumer, 5. Vito Kraigher, 6. M. Pečar.

Pionirji — ekipno: 3-4 razred: 1. V. Kraigher, 2. F. Bevka I, 3. F. Bevka II, 5-6 razred: 1. V. Kraigher, 2. F. Bevka I, 3. M. Jarc, 4. B. Kidrič, 5. F. Bevka II, 6. D. Kumer, 7-8 razred: 1. V. Kraigher, 2. F. Bevka I, 3. Bevka II, 4. D. Kumer, 5. M. Jarc, 6. B. Kidrič.

Stanetu Koprivšku republiški naslov

Ježiški badmintonarji so posegli po najvišjih mestih

Člansko prvenstvo v badmintonu je bilo letos v Mariboru Udeležili so se ga tudi badmintonarji TVD Partizana Ježica. Prvenstvo je potekalo po dvojnem izločilnem sistemu in je bilo za boljše igralce dvodnevno tekmovanje precej naporno.

V moškem delu tekmovanja so ježiški badmintonarji letos posegli po najvišjih mestih. Stane Koprivšek je na turnirju pokazal najboljšo igranje in premočno osvojil naslov republiškega članskega prvaka. To je eden izmed njegovih največjih športnih uspehov, saj mu je v bogati zbirki naslovov manjkalo le še ta. Njegov klubski tovariš Jaro Čaleta je osvojil tretje mesto.

V tekmovanju moških dvojic so kar trije naši pari pristali tik pod vrhom. Trener in istočasno igralec Miro Prošek ima pri treniranju parov veliko volje in tako tudi uspehov. Dvojica Čaleta-Koprivšek je bila druga, Koprivšek-Frankovič tretja, Prošek-Skof pa četrta.

Slabše pa so se odrezale članice S. Koprivšek je v mešanih parih igral s članico Olimpije Bohinčev in zasedel drugo mesto. Članica Ježice Nada Koprivšek je bila v tekmovanju posameznice šesta, v igri ženskih parov pa skupaj z Jarčevom, članico Branika, peta.

V. O.

Veliko akcij

Taborniško življenje je precej povezano z naravo in zato bi morala kdo misliti, da v deževnih jesenskih in mrzlih zimskih dneh taborniki počivajo. Pa ni tako. Člani savskega odreda v tem času pripravljajo več akcij v zaprtih prostorih ali pa polžejo sonce tam, kjer je: tako se je cel avtobus izletnikov odpravil v Vipavo, Novo Gorico in Tolmino. Spotoma so obiskali še nekaj izletniških točk in tako je zadnji letošnji izlet prijetno minil.

Člani odredove uprave in najbolj delovni vodniki so bili nagrajeni z večdnevno izletom na Goroške. Zal jim je nekolično pomagalo vreme, vendar so bili kljub temu vsi zadovoljni. Zato se bodo tako kot letos, tudi v prihodnjih zimskih počitnicah podali na zimovanje najbrž kar na Goroške nad Zlri.

V počastitev dneva republike so z majhno zamudo pripravili kviz, na katerem je svoje znanje prikazalo 13 ekip, ki so tekmoval v treh starostnih kategorijah. Kviz je bil zanimiv za tekmovalce in gledalce, saj so člani vseh ekip dokazali, da so se na vodovih sestankih kar precej naučili. Seveda so tudi tokrat naj-

boljši prejeli diplome in praktične nagrade, vsak ki je sodeloval pa je dobil tudi sponko za taborniški pas.

Medvedki in čebelnice so pripravili tudi dve kulturni točki, s katerimi so sodelovali na proslavi 22. decembra — dneva JLA v vojašnici Ljube Serečarja. Kot vsako leto bo odred tudi letos pripravil praznovanje novega leta, najmlajše pa bo bržkone obiskal tudi dedek Mrz. Člani Savskega odreda se trenutno vsi sestajajo v eni sobi, kjer pa je oprema še precej dotrajana in zato so se odločili za nakup novih stolov in miz; čimprej pa bodo dokončno uredili še sobo, ki je dosedaj zaradi obnavljanja niso mogli uporabljati.

Išli sta tudi prvi letošnji številki »Količaka«, glasila odreda, ki ga tokrat urejajo: Matjaž Casar, Darko Menart, Borut Rovnik, Breda Smolnikar, Matjaž Vrhnovec in Stane Droljc. »Količaka« tudi letos obvešča člane odreda o vseh pomembnejših akcijah, objavljajo pa so tudi prispevki mladih bralcev, pesmi, šale in nekatere teme, ki jih potem podrobneje obravnavajo na sestankih.

S. D.

Tudi na treningu je videti, kot da gre zares.

BELE KIMONE V SAVSKEM NASELJU

Ne samo borbe

Judo krepi telo in duha

Judo je pri nas manj razširjen šport in zato ni čudno, da je v naši občini le en klub, kjer se mladi, ki se zanimajo za to veščino, lahko zbirajo. Telesnovzgojno društvo Partizan Savsko nase tje je pred dobrim letom ustanovilo judo sekcijo, ki postaja vse bolj delovna. Eden izmed glavnih pobudnikov za ustanovitev te sekcije v Savskem naselju je bil Peter Šubič, sedanj trener, ki je o ustanovitvi kluba povedal:

»V Savskem naselju je še pred več leti deloval klub Nagaoka, ki pa je precej žalostno končal. Takrat sem bil jaz še pri judu klubu Olimpija, potem pa smo se z nekaterimi tovariši odločili, da bomo spet postavili na noge judo sekcijo za Bežigradom. Pri tem so nam pomagala občinska zveza za telesno kulturo Bežigrad in osnovna šola Borisa Kidriča, ki sta nam kupili blazine, šola pa nam je odstopila telovadnico. Tako ima mo res zelo dobre pogoje za treninge.

»Koliko članov sodeluje redno na treningih?

»Ko smo prišli v Savsko naselje, je bilo treba seveda začeti vse znova, zato nas zaenkrat še ni tako veliko. Mlajših in starejših pionirjev je po 15, približno toliko pa je tudi članov in mladincev. Trenirajo pa tudi nekaj deklet, ki so zelo prizadevne.

»Kako poteka treniranje?

»V dvorani se zberemo trikrat tedensko. Najprej so seveda vaje za ogrevanje, potem pilimo tehniko in vadimo borbe, spoznavamo posamezne elemente taktike, nekaj časa pa posvetimo tudi vajam na razvijanje moči.

»Svoje znanje potem prav gotovo prikazujete na tekmovanjih?

»Letos smo tekmovali v prvi republiški ligi, vendar pa je kar 6 najmlajših odšlo k vojakom in tako se zdeselekna ekipa ni mogla več enakovredno kosati s tekme. Zato smo raje odstopili od nadaljnjega tekmovanja in tako bomo prihranili nekaj sredstev, pa še bolje se bomo pripravili na prihodnjo sezono, ko se bomo spet borili za točke. Sicer pa člani naše sekcije sodelujejo tudi na tekmovanjih posameznikov in dosega pri tem kar lepe uspehe. Tako so Zvonko Mihalič, Vojko Rogelj, Janez Lah in Milena Stopar med najbolj znanimi slovenskimi judoisti.

»Kdaj pa ste se vi začeli ukvarjati z judom?

»To je bilo že pred približno dvajsetimi leti. Bil sem precej

slaboten in tako večkrat tepen in zato sem začel trenirati judo. Potem pa sem šport vzljubil, pred osmimi leti sem dosegel prvi Dan, sem pa edini višji trener juda v Sloveniji in tudi predavam na Visoki šoli za telesno kulturo.

Predsednik kluba je Herman Bečan, ki se prav tako ne loči od kimona že okrog 20 let.

»Kaj vas je pritegnilo na biza-

ne?

»Privlačita me predvsem učinkovitost in dinamika tega športa in to, da pritegne mnogo mladih, ki bi drugače nekoristno zapravljali svoj čas.

»Zakaj ta šport pri nas ni tako razširjen kot na primer košarka in nogomet?

»Judo je eden najtežjih teškosiletskih športov, ki zahteva od človeka ogromno. Kdor želi res trenirati in dosegati uspehe, mora imeti tudi posebno prehrano, ki pa je klub zaenkrat še ne more plačevati. Kljub temu pa upam, da se nam bo kmalu pridružilo še več mladosti.

»Kaj pa pomeni judo Petru Šubiču?

»Judo je šport, ki ni atrakti-

ven, poleg tega pa je potrebna dolga doba, da ga obvladaš. Vendar judo zelo oblikuje človeka, predvsem njegove moralne kvalitete. Tu se z nasprotnikom ne srečuješ preko žoge ali drugih rekvizitov, ampak pride do direktnega stika. Pridejo trenutki, ko si nasprotniku prepričan na milost ali nemilost in takrat se odnos človeka do človeka najbolj pokaže. Odlično je tudi to, ker se telo zelo vsestransko oblikuje.

Eden najmlajših pionirjev, ki je v kimonu prišel na blazine, je petletni Marko Topič.

»Zakaj si se začel ukvarjati s tem športom?

»Treniram zato, da bom lahko koga natepel. Dobil sem že tudi kimono. Treninge imamo trikrat tedensko, so pa zelo zanimivi, saj se tudi veliko spotikamo. Zato bom k judu še dolgo hodil.

Člani judo sekcije TVD Partizan Savsko naselje se torej marljivo pripravljajo na prihodnje leto, ko se bodo spet začeli boji za točke. Takrat bodo nastopili v vseh konkurencah in prav gotovo bo njihov trud poplačan z uspehi.

S. DROLJC

V STOŽICAH TUDI ŠAHOVSKI KLUB

Doslej so delovali v okviru DPD Svobode

V okviru delavskega prosvetnega društva »Svoboda« Stožice — Ježica je dle časa delovala šahovska sekcija. Šahisti so se redno sestajali v domu družbenih organizacij. Kot reprezentanca Stožice so nastopili na brzopotnem prvenstvu slovenskih mest in krajev, kjer so v svoji skupini zasedli tretje mesto. V okviru sindikalnega moštvenega prvenstva Ljubljane so v četrti ligi premočno osvojili prvo mesto in se uvrstili v višjo ligo. Ob krajevnem prazniku Posavja so organizirali moštveni brzoturnir; osvojili so po lokalne skupnosti, čeprav je sodelovala tudi ekipa Borovnice, ki je član prve slovenske šahovske lige. Odigrali so še enajst dvobojev z drugimi šahovskimi sekcijami in klubi.

Zaradi takšne aktivnosti so se šahisti odločili, da ustanovijo klub, ki je trenutno edini v bežigrajski občini. Za predsednika šahovske kluba Svoboda Stožice so izvolili Borisa Kolence, podpredsednik je Jože Miklavc, tajnik Vinko Urbanc, gospodarski referent pa Franc Cunder.

Pred kratkim je v Stožicah gostovala ekipa šahovskega kluba Solidarnost iz Kamnika. Člani SK Svoboda Stožice so jih presenetljivo visoko premagali, kar z 8:1. Rezultati: Rijavec (Stožice): M. Troha (Kamn.) 1:0, B. Troha: Tavčar 0:1, Rulič: Bračič 1:0, Rakič: Vrbolec 1:0, Miklavc: Ogrinc 1:0, Cunder: Krivorotov 1:0, J. Spende Suhadolc 1:0, T. Spende: Bele 1:0, Dobovšek: Suštar 1:0.

Odigrali so še brzopotni dvoboji, ki so ga šahisti Stožice dobili s 50:31. Najuspešnejši za Stožice so bili: Rijavec 8 točk, Rakič 7,5, ter B. Troha in Urbanc s 6 točk.

V. U.